

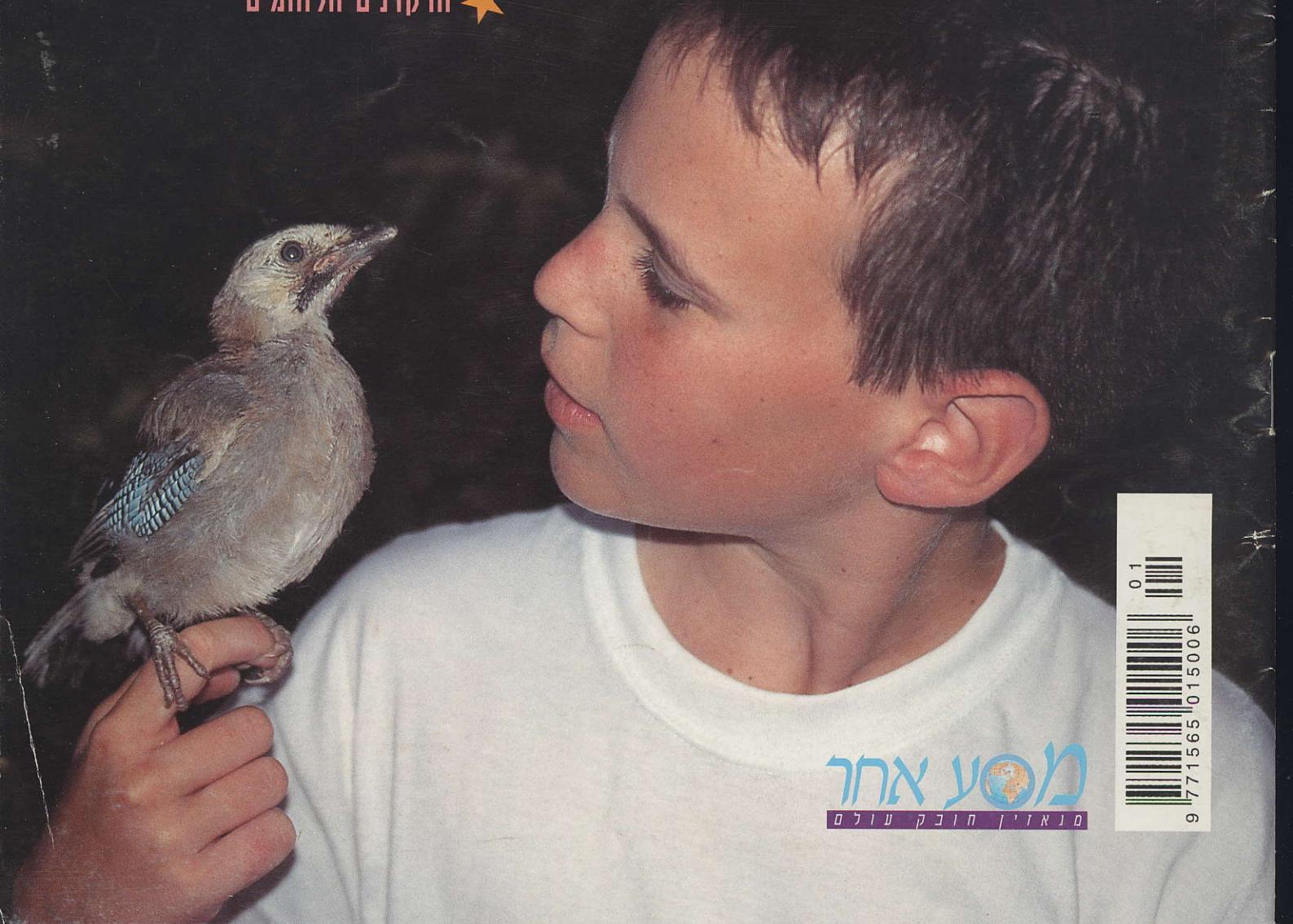
טבת חמש"א, ינואר 2002, גיליון מס' 34 המהדיר 40 ש"ח

מען אחר

ליילדיים

- ★ מציל האגוזלים
- ★ הטורף המהיד בעולם
- ★ הרקזוניים הלוחמים

מען אחר
סנאזין חובק עולם

01

9 771565 015006

מציל הנזלים

D

אייל גונל העורבני
בטבע מأكلים ההורגים
את הנזלים ללא הפסקה

וזל העורבני שגדל אייל שי, בן 12 וחצי מקיבוץ דליה, אינו בעל-החמים היחיד שנמצא בביתו. בית המשפחה חיים בצוותא כלבה, שני חתולים, וצנים בשלושה אקווריומים. "התחלתי לגדל חיות בזוכות אבא שלי", מספר אייל. כבר שנים, מאז שהיה תינוק, אייל יוצא לטיל בשדות עם אביו, רובי, כדי להכير צמחיים, פרחים ובעלי חיים. לאחרונותם הם נוהגים לצאת ברכבי-שיטח לסיוריםليلיים. כך למד אייל לנחות תנינים, שוועלים, צבאים ונמיות על-פי הצלליות שלהם בלבד.

זה שעושים באוזל קטן שנמצא נטוש בחצר הבית? לאיל שי התשובה ברורה לגמרי:طفלים בו באהבה ובמשיראת. אם גם זה אוjar שצורך לקום להאכיל אותו כל בוקר לפני הזריחה

כתב וצלם: יותם יעקובסון

ומחזק את העצמות שלהם, ממש כמו אצל ילדים." בשאייל נמצא בבית-הספר, נחלצת אוזה, אחוטו הנזולה, למשימת ההאכלת. עד שהוא חזר הביתה.

רובי, אבא של אייל, מצין כי בטיבו מأكلים ההורים את הגוזלים ללא הפסקה. "כאן אנחנו נותנים להם מזון מרוץ ועשיר, ובכך אנחנו מצמצמים את צורך האכלה הקבוע". ואיך מأكلים גוזל: בתחילת יש לדחוף את האוכל לגרונו של הגוזל, באכבע או בעזרת מלקט (פינצטה), אולם בהמשך, כשהגוזל מתרגל, הוא משתף פעולה - עד כדי כך, שהוא רואה באיל וబני משפחתו את הוריו.

"פשה גוזלים גדלים, אין עוד צורך להאכיל אותם - הם מתקבבים אליו ואוכלים מהיז שלי. זה סיפוק גדול מאוד, לגדול גוזל שעלווה היה למאות ברעב או להיטרף, ולשחרר אותו

"תמיד, כשהנמצא בקיוב גזילים או נחשים, קראו לעזרתו של אבא", הוא מסביר. "את הנחשים הוא לודג ומשחרר בשדות, הרחק מוקיבוז, ואת הגזילים הנטושים היה אוסף בביתה ומגדל".

גורל דומה מזכה גם לבעלי-חיים אחרים כמו עכברים, צפרדעים, חרקים ושאר יצורים המטילים פחד על מי שאיןו מכיר אותם: הם נאספים ומשוחררים הרחק ממקום יישוב, או, במידת הצורך, מטופלים בבית המשפחה. כך טיפלה המשפחה בקיפודים, בחולץ ובארנבות-שדי. האהבה לחיות גרמה לאייל להחליט כבר לפני זמנו רב, שהוא לא הורג אף בעל-חיים, "אפילו לא גזירים שאני מוצא בחרדר", הוא מdegש. בסוגרת איסוף הגוזלים הנוטשים הגיעו לבית משפחתי שיעורבנים, דורותים, בזים מצויים ואפילו קופיה מצויה.

אוכל כל הארץ

לפנֵי בָמָה שְׁנִים, כַּשָּׂאִיל הִיה בְכִתָּה
ב' אָוֶן, נִמְצָא בְקִיפָנָז גּוֹלֶל עֲרוֹבָנִי.
אִיל הַחֲלִיט שְׁהָוָה יְהִי הַאֲחָרָאי
לְגִידּוֹל וְלַהֲשִׁבּוֹת אֶל הַטָּבָע. זֶה קִיטהָה
הַחִיה הַרְאָשׁוֹנָה שְׁגִידֵל בְּכוֹחוֹת עַצְמוֹ,
בְּהַצְלָה.

ג'ידול גזולים הוא עסק שתובע לא-
מעט זמן וסבלנות, אך בראש
וגראוניה - אחריות. "חיה צריכה
לאכול בלי קשר לזמן שבו נום לי
להאכיל אותה", מסביר אייל. "הגוזל
לא מתחשב בלוח הזמנים שלי. הוא
גדל ומפתחת בקצב מהיר ביותר, וכך
הוא צריך לאכול כל הזמן - מנו
הזרחה ועד השקעה".

אייל מأكل את הגוזלים כל שעה וחצי או שעתיים. לשם כך עליו למקום לפני היציאה לבית-הספר. הוא דוא בתרפיט מגונו ועשיר, כפי שלימד א"קטייל" מושרה ומוריך בחלב, רסק קשות ואגוזים מרוסקים. "אסור בקטניות", הוא מסביר, "הגוזלים קטניות מיצר גזים העולמים לנפח את המותם. לעומת זאת, גבינת קוֹטָגִי מספק

גונל העורבני הוא הראשון שאיל
גידל בהצלחה בכוחות עצמו

לחופשי", אומר איל בחיוך.

אבל הוא מודה, כי למרות השמחה גם קצת עצוב לשחרר את הגוזלים. "נקשרים אליהם, ורוצחים שהם יישארו אצלנו" הוא

אומר, "אבל **צריך** להחזיר אותם למקוםם הטבעי".

גם אתם יכולים לנסות לטפל בಗזלים נטושים שנפלו מנקון, אבל זכרו - גידול בעלי-חיים, ובמיוחד גזלים, דריש אחירותך רבה. ולעתים, למחרות כל הבעיות הטובות, הגידול לא מצליח.